



Grudziądz

Śpichlerze

U stóp góry zamkowej, nad spadzistym zbożem, wzdłuż brzegu Wisły, stoi szereg śpichrzów, pochodzących z XVI w. Od strony rzeki wsparte są silnymi szkarpami. Zamiast okien posiadają wąskie otwory, z których sypiano niegdyś zboże drewnianymi rurami wprost do łodzi na Wiśle. Od strony miasta ciągnie się wzdłuż śpichrzów stara, ciasna, nierówna ulica, którą za czasów krzyżackich wjeżdżało ówczesne rycerstwo. — Śpichrz nr. 12 przy zejściu do Wisły posiada godło, przedstawiające dziewicę, stojącą na oskrzydłonej kuli, a trzymającą rozwiazaną chustkę w rękę. Śpichrz nr. 13 posiada schodkową fasadę, wznoszącą się znacznie nad poziom otoczenia. Pomost, łączący go z domem przeciwległym, ułatwiał kupcowi komunikację ze śpichrzem. Podobny pomost posiada również dawne kolegium Jezuitów. Na końcu ulicy znajdują się resztki Bramy Wodnej, która prowadzi do młyna zamkowego. W r. 1903 wiele śpichrzów spłonęło, odnowiono je stylowo.

*Tekst ułożony na podstawie dzieł naukowych
przez St. Bochnigą, przejrzało T-wo Naukowe w Toruniu
Reprodukcja wzbroniła*

KP. 134

Bibl. G
UMK

K. 341/94
G. 384/54

GRUDZIĄDZ Serja I/10
Wydawca i nakładca: St. Bochnig
(P. K. O. Poznań 208936)